هذه صحیفة اللّه المهیمن القیّوم لأحبّآء اللّه فی خلج‌آباد

هو النّاطق فی ملکوت البیان

انّا اردنا ان نذکر اولیائی فضلاً من عندی و انا الفضّال القدیم لیجذبهم النّدآء الی الأفق الأعلی و یقرّبهم الی مقام لا یری فیه الّا اللّه و آثاره کذلک نطق القلم اذ کان مالک القدم فی سجنه العظیم

یا باقر قد انزلنا علیک الآیات و اظهرنا لک ما شهد بعنایتی و فضلی و جودی و کرمی و رحمتی الّتی سبقت من فی السّموات و الأرضین بشّر عبادی بذکری و ما نزل لهم من سمآء مشیّتی لیشکروا ربّهم الفیّاض الغفور الرّحیم انّا ذکرناهم من قبل و زیّنّاهم بآثار قلمی الأعلی و انا المشفق العزیز الحمید

یا علی قبل اکبر رأینا ذکرک ذکرناک و سمعنا ندائک اجبناک بهذا الکتاب المبین الّذی یشهد کلّ حرف من حروفاته بوحدانیّة اللّه و فردانیّته و بما نزل فی لوحه العزیز البدیع اشکر اللّه بهذا الفضل الأعظم و قل

لک الحمد یا مولی العالم بما هدیتنی الی صراطک المستقیم و جعلتنی مقبلاً الی افقک اذ کان القوم فی اعراض مبین ایّاک ان تمنعک شبهات الّذین کفروا بیوم الدّین قم علی الأمر و ذکّر النّاس بآیات اللّه المقتدر القدیر کذلک ماج بحر البیان و هاج عرف الرّحمن طوبی لمن وجد و اقبل و ویل لکلّ غافل بعید

یا علی اصغر اذا تنوّرت بأنوار نیّر البیان و شربت رحیق الحیوان من کتاب ربّک الرّحمن قل

الهی الهی قربک رجائی و ظلّک مقصدی و جوارک مطلبی و حضورک املی و لقائک منتهی منیتی و وصالک بغیتی اسألک ان لا تخیّبنی بفضلک و رحمتک یا ارحم الرّاحمین

یا سمیّ المقصود اذا اشعلتک نار السّدرة فی طور البیان و اخذک جذب ندآء ربّک الرّحمن قل

الهی الهی ندائک اجتذبنی و نار حبّک اشعلتنی و هجرک اخذ الاصطبار عن کفّی ارحمنی یا موجدی و مقصودی قدّر لی الحضور امام وجهک و القیام لدی باب عظمتک او قدّر لی اجر لقائک انّک انت المقتدر القدیر

یا علی قبل اکبر اذا فزت بکوثر البقآء الّذی جری من قلمی الأعلی قل

الهی الهی لک الحمد بما سقیتنی کوثر بیانک و هدیتنی الی صراطک و انزلت لی آیاتک اسألک بأنوار صبح ظهورک و آیات توحیدک و رایات قدرتک بأن تقدّر لی ما یقرّبنی الیک انّک انت المقتدر المهیمن القیّوم

یا قلمی اذکر من سمّی بلطفعلی و بشّره بعنایتی و نبّئه بما ظهر و لاح فی ایّام اللّه ربّ العالمین انّ ذکرک مصباح الفلاح لأهل العالم و آیة القدم بین الأمم طوبی لمن فاز ویل للغافلین

یا سیّد محمّد اذا رأیت امواج بحر بیانی و اخذتک نفحات آیاتی قل

الهی الهی طوبی لسبیل نسب الیک و لدلیل نزل من سمآء عنایتک و طوبی لأرض تشرّفت بقدومک و لمقام فاز بلقائک و لعبد سمع ندائک و اقبل بقلبه الی افقک الأعلی ای ربّ اسألک بأمرک الّذی به ظهرت کنائز العلوم و الفنون و جری فرات البیان فی الامکان بأن تقدّر لی ما یجعلنی راضیاً برضائک و معترفاً بما جری من قلمک الأعلی و لا اقول فی امر من اوامرک لم و بم ای ربّ احبّ ان اکون خاضعاً خاشعاً راضیاً لدی ظهورات قدرک و قضائک انّک انت العزیز الکریم

یا سیّد علی قد فاز اسمک بلحاظ عنایة مولاک و انزل لک ما لا تحرقه النّار و لا یأکله التّراب و لا یغیّره الهوآء و لا تبدّله القرون و الأعصار یکون لک باقیاً بدوام ملکوتی و ذکری بین عبادی احفظ هذا المقام باسمی انّ ربّک هو المبیّن العلیم الحکیم

یا احمد اذا سمعت تغنّیات عنادل بیانی علی اعلی الأغصان و تغرّدات حمامة عرفانی من اعلی المقام قل

الهی الهی لک الثّنآء یا مولی الأسمآء و مالک ملکوت البقآء و لک البهآء یا من فی قبضتک زمام الأشیآء اسألک بنور امرک و حفیف سدرة ظهورک و خریر کوثر بیانک و هزیز الأریاح فی حدیقة فضلک بأن تقدّر لی ما قدّرته لأصفیائک الّذین انفقوا صدورهم فی سبیلک و عیونهم لحبّک و ارواحهم لارتفاع کلمتک العلیا و اجسادهم لاظهار امرک یا مولی الوری و ربّ العرش و الثّری انّک انت المقتدر بارادتک و المهیمن بسلطانک لا اله الّا انت الآمر القدیم

یا قلم اذکر الحسن الّذی سمع و اقبل و اراد ان یشرب کوثر البیان من ید عطآء ربّه الرّحمن و یقوم علی خدمة امره و خدمة اولیائه الّذین بهم انتشرت آیات اللّه المهیمن القیّوم

یا حسین توجّه الیک وجه القدم من السّجن الأعظم و یوصیک و اولیائه بالعدل و الانصاف و بالأمانة الّتی بها سطع نور العزّة و الانقطاع فی الابداع اشکر اللّه ربّک انّه ایّدک و شرّفک بآثار قلمه الأعلی انّه هو المقتدر فی المبدإ و المآب

یا حبیباللّه قد اتی الحبیب اعرض عنه العباد و اعترض علیه من فی البلاد و اشتدّ الأمر الی ان نزلت آیة الهجرة من سمآء المشیّة فلمّا خرج ناح البیت لفراقه و ابتسم ثغر یثرب للقائه یا حزب اللّه انظروا ثمّ اذکروا ما ورد علی سفرآء اللّه و اصفیائه و ما قالوا فی حقّ من ارسلهم و ما ورد علیه من قوم سوء اخسرین

یا محمّد جعفر یذکرک المظلوم لوجه اللّه لعلّ تجد عرف البیان و تکون مستقیماً علی امر ناح به کلّ مغلّ و اضطرب کلّ غافل و زلّ قدم کلّ جاهل و اشتعلت نار الضّغینة فی قلب کلّ عالم بعید و کلّ ظالم عنید نسأل اللّه ان یؤیّدک و اولیائی علی الاستقامة علی هذا الأمر العظیم

یا محمّد کاظم هل المذکور فی القصر او تحت ارادة کلّ ظالم اعرض و کفر و هل المحبوب بین الأحباب ام بین انیاب الذّیاب قد استوی هیکل الظّلم علی سریر الاعتساف و ارتکب ما لطمن به علی وجوههنّ طلعات الفردوس الأعلی کذلک قضی الأمر فی هذا السّجن المبین و ما منعنا ظلمه عن اظهار العدل و کفره عن اعلآء الکلمة و لا شرکه عن توحید اللّه الفرد الواحد العلیم الخبیر و ما منعتنا سطوته و لا شوکته و ما خوّفتنا جنوده یشهد بذلک من حضر لدی الوجه و کلّ صادق امین

یا علی مراد مراد العالم ینوح علی نفسه و یقول انّ الأحزاب یدخلون الهیاکل و الکنائس و المساجد و الصّوامع لاسمی و هم غافلون عن نفسی و معرضون عن لقائی و عاملون ما ضاق به صدری و ناح به قلبی و قلمی و اهل خبآء مجدی و سرادق عظمتی کذلک اخذتهم الغفلة من کلّ الجهات نسأل اللّه ان یکشف لهم فضلاً من عنده و یهدیهم الی سوآء الصّراط

یا محمّد هاشم ندا بسیار بلند است ولکن منافذ آذان فی ضیق مبین از حقّ بطلبید عباد خود را محروم نفرماید للّه الحمد نفوس مقبله هر یک بانوار نیّر بیان فائز گشتند و از ید عطا کوثر بقا آشامیدند یا حزب اللّه شما از اثمار سدرهٔ دانشید این مقام بلند را از دست مدهید بآنچه لایق و سزاوار است تمسّک نمائید

یا محمّد حسین بشنو ندای مظلوم را کل را وصیّت مینماید بآنچه سبب و علّت رضای حقّ جلّ جلاله است امر عظیم است باید حزب اللّه در جمیع احیان بافق رحمن ناظر باشند و از او طلب نمایند حفظ خود را از شبهات ناعقین و اشارات معتدین نسأل اللّه ان یحفظک و اولیائه من شرّ الّذین نقضوا عهد اللّه و میثاقه و جادلوا بآیاته و انکروا حجّته و برهانه انّه هو المقتدر علی ما یشآء و هو الفرد الواحد الحافظ العلیم الحکیم

یا محمّد علی اذا سمعت ندآء اللّه ربّ الأرباب و شربت رحیق البیان فی المآب ولّ وجهک شطر اللّه المهیمن القیّوم و قل

الهی الهی قد نبذت دونک آخذاً حبل عنایتک اسألک بنفحات آیاتک و حفیف سدرة المنتهی و صریر قلمک الأعلی و بالکلمة الّتی بها طار الموحّدون الی هوآء قربک و رضائک و المخلصون الی ساحة عزّک و عظمتک بأن تقدّر لی ما قدّرته

للمنجذبین من عبادک الّذین اخذهم سکر بیانک الأحلی بحیث غفلوا عن دونک متوجّهین الی انوار وجهک ای ربّ ترانی ناظراً الی افق امرک و منتظراً بدایع فضلک فأنزل علیّ رحمة من عندک انّک انت الّذی باسمک ماج بحر الکرم فی العالم لا اله الّا انت الغفور الکریم

یا غلامحسین مظلوم از افق سجن ندا میفرماید و کل را راه مینماید سبحان‌اللّه انوار ظهور عالم را احاطه نموده و امر اللّه بمثابهٔ آفتاب ظاهر و هویدا معذلک اهل عالم بما عندهم مشغول و از امطار رحمت رحمانی و نیسان مکرمت یزدانی محروم و ممنوع ظنون عباد را از مکنون منع نموده و اوهام از حضرت قیّوم محروم ساخته طوبی لمقبل ما منعه اعراض القوم و لقویّ ما اضعفه ظلم العباد اگر نفسی الیوم این امر اعظم را انکار نماید بر اثبات چه امری موفّق خواهد شد لا واللّه معرض از این امر ظاهر هویدا لازال از حقّ معرض بوده یشهد بذلک قلمی الّذی بصریره انجذبت الأشیآء و نطقت قد اتی الوعد و الموعود ظهر بسلطان مبین

یا احمد حضرت فرد احد برایات آیات آمد و با اعلام بیّنات ظاهر شد معذلک احزاب امم از او محروم و ممنوع هر حزبی بحبلی متمسّک و بوهمی متشبّث الوان عالم و زخارف امم سدّیست حائل طوبی از برای مقتدری که بعضد یقین سبحات را خرق نمود و سد را از میان برداشت در لیالی و ایّام لسان قدم امم را بنصائح مشفقانه و مواعظ حسنه ذکر نموده و مینماید و متذکّر میفرماید از حقّ میطلبیم کل را تأیید فرماید و بمطلع انوار راه نماید اوست قادر و توانا

یا ایّها القلم الأعلی اذکر امائی اللّائی سمعن النّدآء و اقبلن الی الأفق الأعلی و آمنّ بالّذی اتی من افق الاقتدار برایات الآیات نسأل اللّه ان یؤیّدهنّ و یوفّقهنّ و یقدّر لهنّ ما یقرّبهنّ الی اللّه ربّ الأرباب یا امائی و اوراقی حمد کنید مقصود عالم را که شما در سجن اعظم بکلمهٔ یا امتی فائز گشتید آذان اولیای الهی لازال منتظر این کلمهٔ مبارکه بوده و اکثری در حسرت اصغاء کلمهٔ یا عبدی نالهها نمودهاند زمام فضل در ید اقتدار حقّ بوده و هست یفعل ما یشآء و لا یسأل عمّا یفعل انّه هو المقتدر المختار طوبی از برای شما ایّام ظهور را ادراک نمودید و بعرفان مقصود حقیقی فائز گشتید هنیئاً لکنّ و مریئاً لکنّ و از حقّ بطلبید اماء خود را بمثل اماء حزب شیعه باوهام مبتلا نفرماید انّه هو السّمیع البصیر و بالاجابة جدیر

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.